

Conclusions comissió A: Per un envelliment digne.

Desembre 2017

El Consell Consultiu de la Gent Gran del Baix Llobregat estructura la seva activitat habitual en 2 ó 3 comissions de treball, que elaboren els informes i dictàmens d'aquest òrgan consultiu.

En els darrers anys el Consell ha aprovat diversos dictàmens sobre pensions, mobilitat, habitatge o la situació de les residències i centres de dia a la comarca, entre d'altres. En qualsevol cas, temes cabdals no només per al col·lectiu de persones grans, sinó per a tota la societat.

Després de l'aprovació ara fa un any, a l'assemblea de desembre de 2016, dels tres darrers dictàmens: sobre pensions, el bon tracte a les persones grans i la nova llei de gent gran de Catalunya, i constatar el reduït impacte i coneixement d'aquestes propostes a la comarca, el Consell Consultiu va acordar dedicar bona part del seu treball durant el 2017, a donar-se a conèixer.

Així, en els darrers mesos el Consell Consultiu s'ha centrat en la preparació d'un seguit d'accions de comunicació i difusió del propi Consell, i de la tasca de les delegades i delegats que hi formen part. El conjunt d'accions d'aquesta campanya de comunicació, inclou la gravació d'un vídeo, entrevistes als mitjans de comunicació i actes de presentació als municipis, amb xerrades i debats.

Al mes d'octubre es va donar el tret de sortida a aquesta campanya, amb la presentació d'un vídeo on les delegades i delegats expliquen la seva tasca al Consell, i durant l'octubre i novembre d'aquest any, s'han fet actes de presentació a Esparreguera, Sant Vicenç dels Horts i Sant Andreu de la Barca.

En els propers mesos es continuarà amb aquests actes als municipis, que a més inclouen xerrades i debats sobre els temes de més interès, com per exemple les pensions o el bon tracte a les persones grans.

En aquest sentit, el Consell Consultiu vol reiterar les reivindicacions exposades en els darrers dictàmens aprovats:

1. Pel que fa al sistema públic de pensions:

1. Es necessari blindar el sistema públic de pensions, començant per reformar l'art. 50 de la Constitució Espanyola¹ per evitar que cap govern pugui rebaixar el poder adquisitiu dels i de les pensionistes, ni privatitzar total o parcialment el sistema públic de pensions, com ja ha passat amb la Ley 23/2013, de 23 de diciembre, reguladora del Factor de Sostenibilidad y del Índice de Revalorización del Sistema de Pensiones de la Seguridad Social.
2. Que si es vol garantir la viabilitat del sistema públic de pensions és necessari augmentar els ingressos de la Seguretat Social.
3. Que la bossa de la Seguretat Social no pot continuar sobrecarregada amb conceptes que s'haurien de finançar per una altra via, com per exemple els ajuts a l'ocupació.
4. Que es necessari eliminar el topall de cotització màxima, que a Espanya es situa en 3751,20 € mensuals. Això significa que un treballador o treballadora assalariada amb un sou superior a aquesta quantitat, només cotitza a la Seguretat Social per 3751,20 €.
A països com Alemanya o Itàlia, aquest topall és gairebé el doble, i a França i al Regne Unit no existeix base màxima de cotització.
5. D'altra banda, les bonificacions a empresaris i empresàries no haurien d'anar a càrrec de la Seguretat Social.
6. Què les cotitzacions a la seguretat social han de reconèixer i computar determinats períodes relacionats amb la maternitat, paternitat, cura de familiars, cura de persones dependents, necessitats educatives dels infants, etc., així com els treballs de cura no remunerats, que realitzen majoritàriament les dones.

¹ Art. 50, "Los poderes públicos garantizarán, mediante pensiones adecuadas y periódicamente actualizadas, la suficiencia económica a los ciudadanos durante la tercera edad. Asimismo, y con independencia de las obligaciones familiares, promoverán su bienestar mediante un sistema de servicios sociales que atenderán sus problemas específicos de salud, vivienda, cultura y ocio."

7. Que la darrera mesura hauria d'anar acompanyada d'una aposta ferma per corregir la bretxa de pensions, que col·loca a moltes dones pensionistes en situacions de pobresa i exclusió social, i que al Baix Llobregat es situa l'any 2016 en el 49,5%. És a dir, que la pensió mitjana de jubilació de les dones d'aquesta comarca, és la meitat que la dels homes.
8. I per últim, demanem la plena aplicació de la Ley 27/2011, de 1 de agosto, sobre actualización, adecuación y modernización del Sistema de Seguridad Social, incluída la "Disposición adicional trigésima, referente a la pensión de viudedad", darrera reforma pactada amb els agents socials.
Aquesta disposició estableix un augment progressiu en el termini de vuit anys des de l'1 de gener de 2012, de la quantia de la pensió de viudetat, del 52% al 60% de la base reguladora.

2. Pel que fa a la nova llei de gent gran de Catalunya, un dels temes on s'hi ha dedicat més temps i esforç, manifestem:

1. Que, malgrat que el Parlament de Catalunya va aprovar per unanimitat en la seva sessió de 30 de juny de 2016, una moció sobre les polítiques de gent gran, on s'acordava la presentació abans del primer semestre de 2017, d'un projecte de llei de la gent gran, aquesta presentació no s'ha realitzat.
2. Que tampoc s'ha avançat en altres acords contemplats a la mateixa moció, com per exemple la signatura durant el primer trimestre de 2017, d'un Pacte nacional per a la seguretat de les persones grans, o l'establiment d'un calendari per a l'ocupació de les places de residència i centre de dia públiques i concertades, amb l'objectiu de disminuir les llistes d'espera.
3. Que és necessari i urgent donar compliment a tots els acords d'aquesta moció.
4. Que el Consell Consultiu de la Gent Gran del Baix Llobregat vol participar en el procés d'elaboració d'aquesta llei, com també hi haurien de participar tots els òrgans de consulta de les persones grans del territori, començant pel Consell de la Gent Gran de Catalunya.
5. I per últim, des del Consell Consultiu volem insistir en els motius pels quals considerem necessària una llei de gent gran:
 - En primer lloc, com a just i necessari reconeixement a la importància i contribució a la societat del col·lectiu de persones grans.

- Per acabar amb la invisibilització institucional i normativa de les persones grans.
- Per avançar cap a una visió no assistencial.
- Per a que els drets i deures recollits a la **“Carta de Drets i Deures de les Persones Grans”**, aprovada l’any 2003 per acord del govern de la Generalitat, es trobin en una única llei que els reculli i garanteixi en la seva totalitat.
- Perquè la dispersió normativa que existeix actualment, afavoreix enormement la pèrdua de drets, ja que aquests queden diluïts i poc definits. Fins i tot es troben algunes contradiccions entre unes i altres normatives.
- Perquè molt poques normatives recullen les necessitats específiques de les persones grans, encara que el seu contingut les afecti majoritàriament.
- Perquè el Parlament de Catalunya ha aprovat amb gran consens en els darrers anys, lleis adreçades a d’altres col·lectius, com per exemple la Llei dels drets i les oportunitats en la infància i l’adolescència, o la Llei de polítiques de joventut.
- Per la necessitat de garantir la planificació, disseny, implementació, coordinació, difusió i informació de recursos i serveis especialitzats en els diferents àmbits que afecten a les persones grans, com per exemple l’atenció específica als casos de maltractament.
- Per actualitzar i adequar a la realitat de la gent gran, antigues estructures que no donen resposta a les seves necessitats.
- Per l’oportunitat d’introduir la perspectiva de les persones grans en el disseny i planificació d’infraestructures, transports, espais urbans, espais naturals, o altres àmbits on històricament no han tingut presència, tot i ser en molts casos els principals usuaris/es.

Baix Llobregat, desembre 2017